

גאלוף – הנשף

פרק חביב ביותר, בקצב מהיר, במצב-רוח עליז, פזיז, זריז, חסר מנוחה, בתנועה ללא הרף.

הנושא: על הפרק כולו חולש נושא העולה וממריא עד לנקודת שיא, מתעכב עליה לרגע, ומיד מתגלגל למטה במהירות.

האופי העליז, פזיז, זריז וחסר מנוחה מתמיד במשך כל הפרק, גם כשראש הנושא הממריא עובר קיצורים שונים, ושינויים וריאטיביים.

מול הנושא מופיע פעמיים במהלך הפרק ניגוד ברור: זוגות אקורדים קטועים הנזרקים במעין "פינג-פונג" בין כלי הקשת לבין כלי הנשיפה, אבל המפעם המהיר ומקצב השמיניות השוות כלל לא נפגם על-ידי כך.

המבנה: מעין סונטינה זעירה בעלת נושא יחיד: תצוגה, פיתוח (בו הנושא עובר קיצורים ומדולציות קלות), מחזור וקודה.

מבנה הפסוקים סימטרי ברובו.

מפעם: מהיר

מקצב: בצלילים במשך קצר ושווה (שמיניות) כמעט כל הזמן.

ארטיקולציה: רוב הזמן – סטקטו, או הדגשות קצרות.

דינמיקה: הבדלים קיצוניים בין פיאניסימו לבין פורטה-פורטיסימו, וביניהם קרשנדי מהירים.

מלודיות: מהלך מלודי שניתן לשיר אותו – רובו במרווחים קטנים, אם כי המנעד שלו רחב – עד אוקטבה וחצי.

הרמוניה: קלאסית – רומנטית בעיקרה.

מרקם: בחלקו משרת בדלילותו את האופי הקליל והסטקטי, ולעתים בקטעי הפורטיסימו – סמיך ועשיר.